

⋮⋮⋮ (khuyết danh) ⋮⋮⋮

Sự Tích Hoa Thủy Tiên

Dân gian có câu: “Cha mẹ sinh con, trời sinh tính”, ngẫm mà đúng. Cặp vợ chồng nhà thần Kêphít và Lavơriôna sinh hạ được một cậu con trai có gương mặt trắng trẻo, cặp mắt sáng, mái tóc quăn tít, đặt tên là Naroxít hay cha làm hà bá, trị vì một vùng sông nước.

- Ôi, chàng mới đẹp làm sao! Thật là một đứa con tuyệt vời! - Các nữ thần đến thăm Lavơriôna đều tấm tắc khen.

Nhưng các thần cũng giống như con người đều có tính hay ghen ghét, đố kỵ trước những thành đạt của người khác. Loài cá bơi từ Đông sang Tây đã loan tin về vẻ đẹp tráng kiện và trí tuệ của con trai nữ thần Lavơriôna. Nữ thần Sứa biết được tin này, ả có một đứa con trai vốn xấu xí lại ngốc nghếch; khi nghe những lời khen của thiên hạ dành cho Naroxít thì ả nổi điên lên, đến nỗi những con rắn phủ trên đầu ả thay cho tóc bỗng dựng ngược lên, phun lưỡi phì phì. Nữ thần Sứa nghiến răng trèo trẹo:

- Vẻ đẹp của mi sẽ giết chết mi, mi sẽ phải lòng chính cái hình bóng của mi, mi sẽ trở nên tốt bụng chỉ vì lòng hiếu danh, sẽ trở nên người thông minh chỉ vì thói kiêu căng. Cái khoảnh khắc mà mi nhìn thấy bóng hình mình trong gương chính là lúc mi bắt đầu phải chấp nhận cái chết. Những con cá bơi ngược lại từ Tây sang Đông mang tin về lời nguyện của nữ thần Sứa đến lưu vực sông do Kêphít trị vì. Thần Kêphít đập vỡ tất cả các loại gương có dưới thủy cung, còn các mảnh kính vụn thì cho quăng lên đất liền. Từ khi còn nhỏ, Naroxít mới chỉ nghe nói về vẻ đẹp và vẻ trái tim nhân hậu của mình, bây giờ chàng nghĩ rằng chàng cần phải là một người nhân hậu và thông minh, mặc dù làm được việc đó không phải là dễ. Khi lũ con của các nữ thần khác dành một chút trong khẩu phần ăn sáng hoặc bữa trưa của mình cho cá, thì Naroxít cũng không muốn chịu tiếng là keo kiệt bèn ném cho cá một ít thức ăn. Dù chỉ là bớt lại một chút nhỏ nhoi lượng phần ăn, nhưng chàng tin rằng việc thiện mà chàng đã làm còn tốt hơn nhiều so với những người khác, bởi lẽ chàng đã hy sinh không phải là một món ăn dân dã mà là món ăn của nhà thần. Nhưng sau đó chàng lại khôn ngoan ngầm giữ lại khẩu phần của mình mà lấy khẩu phần của mẹ để đem cho, khiến lũ con các thần phải than phục về sự hào hiệp và quên mình của chàng.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ. Mới hồi nào Naroxít còn chơi đùa với lũ cá, nhặt nhanh những vỏ hến, vỏ sò trang điểm cho nơi ở của mình, bây giờ chàng đã lớn phổng lên thành một chàng trai chững chạc. Khi xưa, lũ con của các thần thường cùng với chàng nuôi cá, nay lớn lên mỗi đứa lại có một sở thích riêng. Đứa nào cũng muốn tỏ ra khôn ngoan linh lợi. Chúng đọc cho nhau nghe những bài thơ tự sáng tác, hát những bài ca tự nghĩ ra và thi xem ai nhảy lên lưng cá Đen Phin khéo léo hơn và bơi đi xa hơn. Naroxít cũng sáng tác thơ và chẳng bao lâu chàng hiểu rằng có một đứa con trong lũ con nhà thần tỏ ra trội hơn chàng, chàng liền đem lòng ghen ghét, phỉ báng cả bè bạn.

- Đó là một chàng trai thông minh và tài hoa! Con gái thần nào mà được chàng lấy làm vợ thì thật là diễm phúc, - Các nữ thần có tuổi xì xào, tỏ ý ghen tỵ với người vợ tương lai của Naroxít.

Nếu các nữ thần có tuổi bị chàng trai tuần tú, đôn hậu và thông minh cảm hóa, thì cũng chẳng lấy gì làm ngạc nhiên khi các nữ thần trẻ trung đã rập tâm quyến rũ chàng bằng vẻ đẹp ưng ý, cuối cùng chàng quyết định kết hôn với Ekhô, cô gái đẹp nhất trong đám các tôn nữ nhà thần.

Trước ngày cưới, Ekhô bảo Naroxít lên bờ sông hái cho nàng bông hoa Anh Đào đại để nàng gài lên mái tóc xanh của mình. Naroxít đã hái cả một bó hoa và khi cúi gập người toan nhảy xuống nước, thì bỗng nhiên thấy một vùng nước tối tối có bóng hình của mình.

- Đẹp quá! Kể từ khi khai thiên lập địa chưa một ai được chứng kiến một sự tuyệt diệu như thế này! - chàng thốt lên rồi sững người như bị bỏ bùa mê. Trong khi nhìn chăm chăm vào cái bóng của mình, chàng quên khuấy cả Ekhô, người mà ngày mai chàng sẽ tổ chức lễ cưới đón nàng. Chàng ném những bông hoa xuống cỏ và khi đứng dậy chàng lại bị mê mẩn với cá bóng của chàng lại bị mê mẩn với cái bóng của chàng trong gương nước.

- Đúng rồi, ta không chỉ là một chàng trai thông minh, đôn hậu nhất mà còn đẹp nhất nữa - Naroxít dương dương tự đắc.

Đợi mãi không thấy người tình trở về, Ekho đành phải ngoi lên mặt nước. Tức thì nàng bị người tình mắng nhiếc thậm tệ, chỉ vì nàng đã làm gương nước xao động.

Ekho không tin rằng Naroxít lại quá giận dữ, vừa làm lành với chàng vừa xoa cho mặt nước trở lại phẳng lặng.

- Ta biết, em ghen với vẻ đẹp của ta, vì vậy em tìm cách cản trở ta. Đừng vờ vĩnh nữa, hãy trở lại thủy cung đi!

- Chàng thân yêu! Em là cô gái đẹp nhất trong đám tôn nữ nhà thần, có sao em lại ghen ghét vẻ đẹp của chàng? Ekho nói và vẫn nghĩ rằng người tình nói đùa.

- Anh cứ nghĩ em là một người đẹp, đó là khi anh chưa trông thấy mình. Hãy nhìn vào gương mặt này, vào cái hình người này, em sẽ hiểu chính Aphorôdita còn chưa xứng đáng trở thành vợ ta, huống hồ nàng - Naroxít đáp và lại mê mẩn với vẻ đẹp của mình.

Đối với Ekho cũng như đối với người đàn bà đội rắn trên đầu thay tóc, thì không có gì đáng giận hơn là việc người tình không thừa nhận sắc đẹp của nàng, còn nếu như nàng quả là không đẹp thì nàng cũng không thích bị lừa dối!

Những lời nói của Naroxít khiến Ekho tức tối đến nỗi nàng gọi chàng là một kẻ ngu ngốc tự say đắm mình. Nàng liền đem chuyện này kể lại cho mẹ nàng nghe và nói rằng chàng đã bị mất trí. Kephít đã hoài công thuyết phục con trai quay trở lại thủy cung, và những giọt nước mắt cầu xin của người mẹ cũng trở thành vô nghĩa.

Naroxít đã ở lại hằn trên bờ, và trong khi đưa mắt nhìn xuống nước, chàng vẫn không ngớt lải nhải về sắc đẹp của mình cho tới khi người chàng teo tóp lại và hóa thân về với trần thế.

Không hiểu vì sao đối với người chết, người đời lại tỏ ra bao dung, độ lượng hơn so với người đang sống.

Khi Naroxít chết rồi, Ekho thường bơi đến chỗ có vùng nước tối mà người tình của nàng đã từng soi mình vào đó.

"Tình yêu của ta mới tuyệt diệu làm sao.." - Ekho thở dài. Để giữ lại mãi mãi những kỷ niệm về Naroxít, nàng bèn trồng ngay lên chỗ đất chàng nằm một bông hoa có sắc trắng hết như da mặt của Naroxít. Đó chính là Hoa Thủy Tiên.